

de faktisk afgik ved døden, når de stod på venteliste til hjerteoperationer. Det er Fremskridtspartiet helt ubegribeligt, at Venstre ikke kunne overbevise om, at det bl.a. også var sådan nogle operationer, der skulle med ind i billedet. Der kunne man da i hvert fald udvide det på netop sådan et vigtigt område, hvor vi ved, at situationen er utrolig tragisk for mange familier, for mange patienter i dette land.

Så er der i lovforslaget noget om, at man skal kunne sende fra ét amt til et andet amt og også til andre hospitaler, men der er ingen forpligtelse til at udnytte ressourcerne optimalt inden for sundhedsvæsenet. Jeg tænker naturligvis på de private hospitaler, vi har, udmærkede privathospitaler og hospitaler i udlandet for den sags skyld. Vi har set med Mermaid Clinic i Ebeltoft, at de havde svært ved at få det til at løbe rundt, bl.a. fordi Århus Amt ikke ønskede at indgå en aftale med Mermaid. Det er utilfredsstillende, når man har ressourcerne, og når vi ved, at privathospitaler rent ud sagt laver mere, end de gør på de offentlige hospitaler. Der er andre overenskomster osv., der gør, at de er mere effektive. Jeg synes, at de burde have den cadeau, at man havde tilgodeset privathospitalerne med det her forslag. Det er et kritikpunkt, som Fremskridtspartiet gerne vil slå helt fast med syvtommersøm: Det er en mangel.

Socialdemokratiets ordfører var inde på, at der er frit sygehusvalg. Nej, der er netop ikke frit sygehusvalg, når vi ikke har privathospitalerne med, og derfor burde man måske sløjfe de ord frit sygehusvalg, der ligger i lovforslaget.

For det er der ikke. Det er en forvirring over for vælgerne, over for dem, der læser dette lovforslag. Der er intet »frit sygehusvalg«.

Jeg vil gerne spørge: Hvad hvis man nu ikke kan overholde de tre måneder? Det er således, at det pågældende sygehus, hvor man bliver undersøgt, inden 14 dage skal meddele patienten, om man kan klare det inden for tre måneder.

Hvis man efter de tre måneder når frem til, at der ikke er sket noget, vil vi i visse situationer komme til at se, at patienter ikke kan komme til inden for tre måneder trods den såkaldte 3-måneders-garanti. Og derfor vil jeg spørge sundhedsministeren, om vi kan komme i den situation, at man ikke kan tilgodese de tre måneder alligevel. Det er jo flot nok at have det på ord her, men der skal også ligesom være realiteter bagved, og det skal føres ud i livet.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om

ministeren kan garantere for, at der ikke opstår en situation, hvor patienterne alligevel ikke kan få behandling inden for tre måneder.

Jeg skal hermed foreløbig stoppe, men kommer tilbage senere med visse aspekter, som jeg synes skal fremføres her under behandlingen af forslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget er, som vi har hørt, en del af udmøntningen af finansloven. I en forsøgsperiode på et år skal særligt udvalgte patientgrupper med en pose penge i hånden fra deres amt kunne blive opereret for diskusprolaps eller få udskiftet et knæled inden for tre måneder, efter at diagnosen er stillet.

Amterne får ikke øgede bevillinger til opgaven, men må finde pengene inden for de rigelige midler, der allerede er afsat til sygehusvæsenet for 1995 som led i aftalen fra sidste forår mellem staten og amterne.

Vi kan støtte forslaget. Vi ved ikke, om vi synes, at det er en udpræget god idé, men da det nu er en del af finanslovforliget, siger vi naturligvis ja til det.

Jeg kunne godt få en idé om, at når man oprioriterer to bestemte typer operationer inden for den samlede økonomiske ramme, kunne det meget vel betyde, at man blev nødt til at nedprioritere andre steder, og så kommer tallet på ventelisterne altså op dér.

Hr. Frank Aaen spurgte om, at når pengene følger patienten, er det så det samme som, at vi går ind for, at man generelt indfører markedsmekanismer i sygehusvæsenet – sådan måtte jeg forstå ham.

Hertil vil jeg svare, at det tror jeg ikke bliver tilfældet. Vi snakker om et lille forsøg på ét år for to udvalgte operationstyper, og sådan en forsøgsordning tror jeg ikke kommer til at påvirke det samlede billede af, hvordan sygehusvæsenet fungerer.

Der er også af forskellige her i dag blevet talt om privathospitaler, og jeg vil da gerne sige, hvad Det Radikale Venstre mener om dem. Vi har et udmærket forhold til og er helt afslappet over for, at der findes privathospitaler. Jeg synes bare ikke, at man skal overdimensionere denne diskussion, for hvad har vi af privathospitaler i Danmark? Vi har tø! De ville aldrig nogen sinde kunne komme til at true det offentlige sundhedsvæsen, så længe der er flertal her i salen for, at vi skal have et velfungerende sygehusvæsen. Og det har jeg hørt både Venstre og De Konser-